

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	10Ndc/7/2026
Identifikačné číslo spisu:	6126200009
Dátum vydania rozhodnutia:	28.05.2026
Meno a priezvisko:	JUDr. Mario Dubaň
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2026:6126200009.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v spore žalobkyne obchodnej spoločnosti United Industries a.s., Bratislava, Šafárikovo nám. 77/4, IČO: 35686031, zastúpenej splnomocnencom JUDr. Vladimírom Leškom, nar. 31. marca 1974, Bratislava, Mliekarenská 19, proti žalovanému H. H., nar. XX. C. XXXX, H. nad F., F. XXX/XX zastúpenému advokátskou kanceláriou TORA Legal, s. r. o., Bratislava, Námestie SNP 478/19, o zaplatenie 176 047,80 eura s príslušenstvom, vedenom na Okresnom súde Vranov nad Topľou pod sp. zn. 5C/16/2026, o návrhu žalovaného na prikázanie veci inému súdu z dôvodu vhodnosti, takto

rozhodol:

Návrhu na prikázanie sporu vedenom na Okresnom súde Vranov nad Topľou pod sp. zn. 5C/16/2026 Mestskému súdu Bratislava IV n e v y h o v u j e.

Odôvodnenie

1. Okresný súd Vranov nad Topľou predložil Najvyššiemu súdu Slovenskej republiky (ďalej aj „najvyšší súd“) na rozhodnutie návrh žalovaného na prikázanie veci Mestskému súdu Bratislava IV podľa ustanovenia § 39 ods. 2 a ods. 3 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilného sporového poriadku v znení neskorších predpisov (ďalej aj „CSP“) z dôvodu vhodnosti. Žalovaný návrh odôvodnil tým, že hoci má adresu trvalého pobytu vo Vranove nad Topľou, na tejto adrese sa zdržiava len občas. Od roku 2016 žije a pracuje v Rakúsku, vo Viedni na adrese W. XX/XX má registrovaný hlavný pobyt, odkiaľ má bližšie do Bratislavy ako do Vranova nad Topľou. Prikázanie veci odôvodnil aj sídlom žalobkyne, advokátky žalovaného a svedkov v Bratislave, ako aj tým, že v Bratislave na Okresnom riaditeľstve Policajného zboru v Bratislave I sa vedie konanie, v ktorom sa riešia otázky významné pre tento spor.

2. S návrhom na prikázanie veci z dôvodu vhodnosti žalobkyňa nesúhlasila a navrhla ho zamietnuť, pretože nie sú dané dôvody osobného, zdravotného, prípadne sociálneho charakteru, ktoré by opodstatňovali výnimku z ústavnej zásady, že nikto nesmie byť odňatý svojmu zákonnému sudcovi.

3. Najvyšší súd v zmysle § 39 ods. 3 CSP, preskúmal vec a dospel k záveru, že návrh žalovaného na prikázanie sporu inému súdu z dôvodu vhodnosti nie je dôvodný.

4. Podľa § 39 ods. 1 CSP, ak nemôže príslušný okresný súd alebo krajský súd o spore konať, pretože jeho sudcovia sú vylúčení, musí byť spor prikázaný inému súdu tej istej inštalácie.

5. Podľa § 39 ods. 2, 3 CSP, na návrh ktorejkoľvek zo strán možno spor prikázať inému súdu tej istej inštalácie aj z dôvodu vhodnosti. O prikázaní sporu rozhoduje súd, ktorý je najbližšie spoločne nadriadený príslušnému súdu (Okresný súd Vranov nad Topľou) a súdu, ktorému sa má vec prikázať (Mestský súd Bratislava IV). V tomto prípade je najbližšie spoločne nadriadeným súdom Najvyšší súd Slovenskej republiky.

6. Aplikácia ustanovenia § 39 CSP o prikázaní veci inému súdu je možná iba v dvoch prípadoch, a to ak sudcovia inak príslušného súdu nemôžu vo veci konať z dôvodu, že sú vylúčení, ak so zreteľom na ich pomer k veci, k stranám, ich zástupcom alebo osobám zúčastneným na konaní možno mať pochybnosti o ich nezáujatosti alebo ak tú istú vec rozhodovali na súde inej inštalácie (delegácia nutná), alebo bez toho, aby sudcovia boli vylúčení, ak je tu daný dôvod vhodnosti, pod ktorým treba rozumieť hľadisko hospodárnosti konania z pohľadu vzniku možných trov konania, tzn. ak by prejednanie veci iným než (doposiaľ) príslušným súdom znamenalo hospodárnejšie, rýchlejšie alebo po skutkovej stránke spoľahlivejšie a dôkladnejšie posúdenie veci (delegácia vhodná).

7. Prikázanie (delegácia) z dôvodu vhodnosti predstavuje výnimku z ústavne zaručenej zásady, že nikto nesmie byť odňatý svojmu zákonnému sudcovi (čl. 48 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky), ako aj výnimku zo zákonom definovaných kritérií miestnej príslušnosti súdu. Účelom inštitútu delegácie z dôvodu vhodnosti je predovšetkým zabezpečenie hospodárnosti konania alebo jeho zrýchlenie. Dôvody delegácie môžu mať v praxi rozmanitú povahu, najmä však osobnú, zdravotnú, sociálnu či finančnú. Vzhľadom na charakter delegácie ako výnimky zo zásady, že vec prejednáva a rozhoduje súd, ktorého príslušnosť vyplýva zo zákonom stanovených kritérií, musí mať aj dôvod delegácie vždy výnimočný charakter.

8. S poukazom na uvedené prichádza aplikácia ustanovenia § 39 ods. 2 CSP do úvahy len vtedy, ak sú pre to dané dôležité dôvody. Úvaha súdu o vhodnosti delegácie preto zahŕňa posúdenie pomerov oboch strán sporu, pričom na pomery strany, ktorá delegáciu navrhuje, možno prihliadnuť, len ak ich zohľadnenie nebude mať negatívny dopad na ostatné strany sporu. Pri tom všetkom treba mať na zreteli výnimočnosť inštitútu delegácie sporu.

9. Podľa najvyššieho súdu špecifiká danej veci navrhovanú delegáciu veci neodôvodňujú. Žalovaný odôvodňuje vhodnosť delegácie tým, že sa na adrese trvalého pobytu vo Vranove nad Topľou zdržuje iba občas a hlavný pobyt má vo Viedni. Žalovaným uvedené dôvody podľa najvyššieho súdu nevykazujú charakter takej výnimočnosti, aby bolo možné jeho návrhu vyhovieť. Zo spisu totiž vyplýva, že žalovaný má trvalý pobyt vedený v registri obyvateľov na adrese F. vo Vranove nad Topľou v obvode konajúceho súdu Okresný súd Vranov nad Topľou. Žalovaný síce uviedol, že sa zdržuje a má tzv. hlavný pobyt vo Viedni, ale rovnako uviedol, že sa občas zdržuje aj vo Vranove nad Topľou. Najvyšší súd v tejto súvislosti zdôrazňuje, že problémy súvisiace s prekonávaním väčších vzdialeností, či vynaložením vyšších výdavkov za účelom dostavenia sa na vecne a miestne príslušný súd, sú vo všeobecnosti skôr bežné a sami osebe bez ďalšieho neodôvodňujú prikázanie sporu inému súdu. Strana má totiž právo zvoliť si v konaní zástupcu, ktorý je oprávnený na všetky úkony, ktoré môže v konaní urobiť strana (§ 89 ods. 1 v spojení s § 92 ods. 1 a 2 CSP). Výsluch strán sporu, či svedkov zdržujúcich sa v obvode iného súdu môže miestne príslušný súd podľa svojho rozhodnutia zabezpečiť aj prostredníctvom dožiadaného súdu (§ 104 ods. 1 prvá veta CSP).

10. Okolnosťou v neprospech návrhu žalovaného bol aj kategorický nesúhlas žalobkyne s navrhovaným prikázaním veci inému súdu. Najvyšší súd pri posudzovaní návrhu zobral do úvahy aj to, že žalovaný nemá vzťah k súdu, na ktorý žiadal preniesť príslušnosť a keďže žalobkyňa neuviedla, že by mala ťažkosti s cestou na prípadné pojednávania na súd vo Vranove nad Topľou, priblíženie súdu právnomu zástupcovi žalovaného, nie je okolnosťou výnimočnej povahy, ktorá by odôvodňovala porušenie ústavne zaručenej zásady, podľa ktorej nikoho nemožno odňať jeho zákonnému sudcovi a zásady, že príslušnosť

súdu stanovuje zákon (čl. 48 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky).

11. Najvyšší súd z uvedených dôvodov dospel k záveru, že nie sú splnené podmienky na prikázanie veci inému súdu z dôvodu vhodnosti v zmysle ustanovenia § 39 ods. 2 CSP, a preto návrhu žalovaného nevyhovel.

12. Toto rozhodnutie prijal senát najvyššieho súdu pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.